

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 3.5.2011
SEC(2011) 541 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΟΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: η στρατηγική της ΕΕ για τη
βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020**

{COM(2011) 244 τελικό}
{SEC(2011) 540 τελικό}

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τον Μάρτιο του 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε ένα νέο φιλόδοξο πρωταρχικό στόχο για τη βιοποικιλότητα προς αντικατάσταση του στόχου που έληξε το 2010. Ο νέος πρωταρχικός στόχος συνίσταται στην ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών έως το 2020 και στην αποκατάστασή τους στον βαθμό του εφικτού, με παράλληλη ενίσχυση της συμβολής της ΕΕ στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας παγκοσμίως.

Το τρέχον πλαίσιο πολιτικής για τη βιοποικιλότητα δεν επιτρέπει στην ΕΕ να επιτύχει τον πρωταρχικό της στόχο για το 2020. Το Συμβούλιο κάλεσε επομένως την Επιτροπή να καταστρώσει νέα στρατηγική, η οποία πρέπει να περιλαμβάνει στόχους, καθώς και τα απαιτούμενα, εφικτά και αποτελεσματικά από άποψη κόστους μέτρα και δράσεις για την επίτευξή τους. Το Συμβούλιο ζήτησε να αντανakλά η στρατηγική τα πιθανά αποτελέσματα της δέκατης συνόδου της διάσκεψης των μερών της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τη βιολογική ποικιλότητα (CoP10 της CBD), η οποία πραγματοποιήθηκε στη Ναγκόγια της Ιαπωνίας, τον Οκτώβριο του 2010, και να ολοκληρωθεί το συντομότερο δυνατό μετά τη σύνοδο αυτή.

2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Από το σενάριο αναφοράς 2010 της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα προκύπτει ότι, κατά μέσον όρο, μόλις το 17% των ενδιαιτημάτων που αξιολογήθηκαν βρίσκονται σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης και ότι ποσοστό έως 25% των ζωικών ειδών στην ΕΕ διατρέχουν κίνδυνο εξαφάνισης. Οι περισσότερες οικοσυστημικές υπηρεσίες δεν είναι πλέον ικανές να προσφέρουν τη βέλτιστη ποιότητα και ποσότητα βασικών υπηρεσιών, όπως επικονίαση καλλιεργείων, καθαρό αέρα και νερό και έλεγχο των πλημμυρών ή της διάβρωσης, στις οποίες στηρίζονται πολλές οικονομικές δραστηριότητες.

Η βιοποικιλότητα της Ευρώπης εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρή απειλή εξαιτίας της απώλειας ενδιαιτημάτων που οφείλεται στην αλλαγή και τον κατακερματισμό των χρήσεων γης, στη ρύπανση, στην υπερεκμετάλλευση/μη αειφόρο χρήση των πόρων, στα χωροκατακτητικά είδη και στην κλιματική αλλαγή. Οι πιέσεις αυτές είναι είτε σταθερές είτε αυξανόμενης έντασης. Η κατάσταση είναι παρεμφερής σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι πιέσεις ενισχύονται από έμμεσες δυνάμεις που σχετίζονται, για παράδειγμα, με δημογραφικές και πολιτιστικές επιλογές και επιλογές στον τρόπο ζωής, αδυναμίες της αγοράς, καθώς και με τη δομή, το μέγεθος και την ανάπτυξη της οικονομίας.

Αυτή η υποβάθμιση και απώλεια έχει σημαντικές περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες εντός της ΕΕ και σε παγκόσμιο επίπεδο. Για παράδειγμα, η απώλεια παραποτάμιων υδροτόπων έχει επιπτώσεις στο κοινωνικό σύνολο, μέσω της μείωσης των υπηρεσιών ελέγχου πλημμυρών, του βαθμού καθαρισμού του νερού, των υπηρεσιών αναψυχής και της παροχής ανέσεων, καθώς και της αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα. Ορισμένοι επιχειρηματικοί τομείς πλήττονται ιδιαίτερα, καθώς εξαρτώνται από τη βιοποικιλότητα και τις οικοσυστημικές υπηρεσίες, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Η απώλεια βιοποικιλότητας έχει, επίσης, επιπτώσεις στις θέσεις απασχόλησης, καθώς μία στις έξι θέσεις απασχόλησης στην Ευρώπη συνδέεται με κάποιον τρόπο με το περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Επίσης, περιορίζει την προσφορά πολλών

οικοσυστημικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για τη διατήρηση ενός υγιούς πληθυσμού, από την παροχή τροφίμων και πόσιμου νερού έως την παροχή καθαρού αέρα και φαρμάκων. Επιπρόσθετα, επηρεάζει έντονα την εδαφική συνοχή της ΕΕ, καθώς η βιοποικιλότητα και οι οικοσυστημικές υπηρεσίες ισχυροποιούν τον κοινωνικό ιστό και την ταυτότητα πολλών ευρωπαϊκών περιφερειών.

Οι δράσεις που προτείνονται στο παρόν έγγραφο είναι εκείνες στις οποίες η ΕΕ προσδίδει τη μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία και διαθέτει τη μεγαλύτερη ικανότητα μόχλευσης. Ωστόσο, είναι σαφές ότι χωρίς παράλληλες δράσεις σε επίπεδο κρατών μελών, δεν επαρκούν για την επίτευξη του στόχου ανάσχεσης της απώλειας βιοποικιλότητας. Η επιτυχία στην επίτευξη του πρωταρχικού στόχου για το 2020 θα εξαρτηθεί από ένα συνδυασμό μέτρων σε επίπεδο ΕΕ, καθώς και σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Οι δράσεις ενδέχεται να πρέπει να διαφοροποιηθούν ανάλογα με το κράτος μέλος και την περιφέρεια.

3. ΣΤΟΧΟΙ

Ο γενικός στόχος είναι ο στόχος της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020 και οι τρεις συνιστώσες του. Η επίτευξη του πρωταρχικού στόχου για το 2020 θεωρείται επίσης ένα ενδιάμεσο βήμα προς την επίτευξη του στόχου που έχει τεθεί στο όραμα για το 2050, καθώς και ένα μέσο για την εκπλήρωση της δέσμευσης της ΕΕ να επιδιώξει τους παγκόσμιους στόχους σχετικά με τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020.

Καθορίζονται ειδικοί στόχοι, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που οδήγησαν στην αδυναμία της ΕΕ να υλοποιήσει τον στόχο της για το 2010 και την ανάγκη για σύγκλιση με τους παγκόσμιους στόχους για τη βιοποικιλότητα που συμφωνήθηκαν στην CoP10 της CBD. Από μια αξιολόγηση της υπάρχουσας πολιτικής και νομοθεσίας της ΕΕ προκύπτει ότι για δύο από τις άμεσες δυνάμεις που οδηγούν σε απώλεια βιοποικιλότητας — την κλιματική αλλαγή και τη ρύπανση — δεν υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις στην πολιτική. Αντίθετα, για τις αλλαγές των χρήσεων γης, την υπερεκμετάλλευση/μη αειφόρο χρήση των πόρων και τα χωροκατακτητικά ξένα είδη υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις. Ως εκ τούτου, τρεις ειδικοί στόχοι επικεντρώνονται στην αντιμετώπιση αυτών των δυνάμεων. Οι υπόλοιποι τρεις ειδικοί στόχοι εξυπηρετούν το όραμα για το 2050 και τον πρωταρχικό στόχο για το 2020, δηλ. τη διατήρηση και τη βελτίωση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών στην ΕΕ (τόσο εντός όσο και εκτός του δικτύου προστατευόμενων περιοχών Natura 2000) και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στη συνέχεια εξετάστηκαν επιλογές για επιχειρησιακούς στόχους και διάφορα επίπεδα φιλοδοξίας με γνώμονα το οικείο δυναμικό αποτελεσματικής αξιοποίησης του σεναρίου αναφοράς έως το 2020 για την επίτευξη του συνολικού στόχου και οράματος. Προέκυψαν έξι επιχειρησιακοί στόχοι (πίνακας 1).

Γενικοί στόχοι	Ειδικοί στόχοι	Επιχειρησιακοί στόχοι
Ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών στην ΕΕ έως το 2020	Πλήρης εφαρμογή των οδηγιών για τα πτηνά και τα ενδιαιτήματα	Σ1 - Ανάσχεση της υποβάθμισης της κατάστασης όλων των ειδών και ενδιαιτημάτων που εμπίπτουν στη νομοθεσία της ΕΕ για την προστασία της φύσης και επίτευξη σημαντικής και μετρήσιμης βελτίωσης της κατάστασής τους, ώστε μέχρι το 2020 και σε σύγκριση με τις τρέχουσες εκτιμήσεις: (i) να έχουν αυξηθεί οι διενεργούμενες βάσει της οδηγίας για τα ενδιαιτήματα εκτιμήσεις ενδιαιτημάτων και εκτιμήσεις ειδών, από τις οποίες προκύπτει βελτιωμένη κατάσταση διατήρησης, κατά 100% και 50%, αντίστοιχα, και (ii) να έχουν αυξηθεί κατά 50% οι διενεργούμενες βάσει της οδηγίας για τα πτηνά εκτιμήσεις ειδών από τις οποίες προκύπτει σταθερή ή βελτιωμένη

		κατάσταση.
	Αύξηση της συμβολής της γεωργίας και της δασοκομίας στη διατήρηση και ενίσχυση της βιοποικιλότητας*	<p>Σ3α - Μέχρι το 2020, μεγιστοποίηση των καλλιεργούμενων εκτάσεων – σε όλο το φάσμα των βοσκοτόπων, αρόσιμων γαιών και μόνιμων καλλιεργειών – οι οποίες υπάγονται σε μέτρα σχετιζόμενα με τη βιοποικιλότητα στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, ώστε να εξασφαλιστεί η διατήρηση της βιοποικιλότητας και να επέλθει μετρήσιμη βελτίωση(*), αφενός της κατάστασης διατήρησης των ειδών και ενδιαιτημάτων που εξαρτώνται ή επηρεάζονται από τη γεωργία και, αφετέρου, της παροχής οικοσυστημικών υπηρεσιών, σε σύγκριση με το σενάριο αναφοράς 2010 της ΕΕ, με αποτέλεσμα τη συμβολή στην ενίσχυση της αειφόρου διαχείρισης.</p> <p>Σ3β - Μέχρι το 2020, εφαρμογή σχεδίων δασικής διαχείρισης ή ισοδύναμων μέσων, σύμφωνα με την αειφόρο δασική διαχείριση¹, για όλα τα δάση που ανήκουν στο Δημόσιο και τις δασικές εκμεταλλεύσεις που υπερβαίνουν ένα ορισμένο μέγεθος** (θα καθοριστεί από τα κράτη μέλη ή τις περιφέρειες και θα ανακοινωθεί μέσω των οικείων προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης) και για τις οποίες διατίθεται χρηματοδότηση στο πλαίσιο της πολιτικής της ΕΕ για την αγροτική ανάπτυξη, ώστε να επέλθει μετρήσιμη βελτίωση(*), αφενός της κατάστασης διατήρησης των ειδών και ενδιαιτημάτων που εξαρτώνται ή επηρεάζονται από τη δασοκομία και, αφετέρου, της παροχής σχετικών οικοσυστημικών υπηρεσιών, σε σύγκριση με το σενάριο αναφοράς 2010 της ΕΕ.</p> <p>(*) Η βελτίωση θα μετράται – και για τους δύο ειδικούς στόχους – σε σύγκριση με τους ποσοτικούς στόχους βελτίωσης για την κατάσταση διατήρησης των ειδών και των ενδιαιτημάτων ενωσιακού ενδιαφέροντος (ειδικός στόχος 1) και την αποκατάσταση των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων (ειδικός στόχος 2).</p> <p>(**) Όσον αφορά τις μικρότερες δασικές εκμεταλλεύσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν πρόσθετα κίνητρα για να ενθαρρύνουν τη θέσπιση διαχειριστικών σχεδίων ή ισοδύναμων μέσων τα οποία είναι σύμφωνα με την αειφόρο δασική διαχείριση.</p>
	Εξασφάλιση της αειφόρου χρήσης των αλιευτικών πόρων	Σ4 - Επίτευξη Μέγιστης Βιώσιμης Απόδοσης (MBA) ² έως το 2015. Επίτευξη της πληθυσμιακής κατανομής ανά ηλικία και μέγεθος που είναι ενδεικτική υγιούς αποθέματος, με διαχείριση της αλιείας χωρίς σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις σε άλλα αποθέματα, είδη και οικοσυστήματα για την υποστήριξη της επίτευξης καλής περιβαλλοντικής κατάστασης έως το 2020, όπως επιβάλλει η οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική.
	Καταπολέμηση των χωροκατακτητικών ξένων ειδών	Σ5 - Έως το 2020, ταυτοποίηση και ιεράρχηση των χωροκατακτητικών ξένων ειδών και των διαδρομών που ακολουθούν, έλεγχος ή εξάλειψη των ειδών προτεραιότητας και διαχείριση των διαδρομών κατά τρόπον ώστε να προλαμβάνεται η είσοδος και εγκατάσταση νέων ειδών.
Αποκατάσταση των οικοσυστημικών υπηρεσιών στον βαθμό του εφικτού	Διατήρηση και βελτίωση των οικοσυστημάτων και των οικείων υπηρεσιών	Σ2 - Έως το 2020, διατήρηση και βελτίωση των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών που παρέχουν, με τη δημιουργία πράσινης υποδομής και την αποκατάσταση τουλάχιστον του 15% των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων.
Αύξηση της συμβολής της ΕΕ στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο	Συμβολή στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο	Σ6 - Έως το 2020, αύξηση της συμβολής της ΕΕ στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πίνακας 1: Γενικοί, ειδικοί και επιχειρησιακοί στόχοι

¹ Όπως ορίζεται στο έγγραφο SEC(2006) 748.

² Η ΕΕ προσυπέγραψε τον στόχο επίτευξης MBA έως το 2015 στην παγκόσμια σύνοδο κορυφής του 2002 για την αειφόρο ανάπτυξη και τον νέο στόχο του 2020 για την αλιεία, που εγκρίθηκε στην CoP10 της CBD.

4. ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Για κάθε στόχο, προτείνεται ένα συνεκτικό σύνολο συμπληρωματικών μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξή του. Οι πιθανές επιπτώσεις των μέτρων αυτών αναλύονται βάσει περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών κριτηρίων και, όταν απαιτείται, διαφοροποιούνται κατά τύπο μέτρου.

Καθώς πολλά από τα μέτρα θα μελετηθούν και θα αναλυθούν περαιτέρω στο πλαίσιο των εκτιμήσεων των επιπτώσεων που θα διεξαχθούν για άλλες προτάσεις πολιτικής που πρόκειται να υποβληθούν, οι επιπτώσεις εκτιμώνται κυρίως ποιοτικά (πίνακας 2). Αναφέρεται η τάξη μεγέθους των συνολικών ποσοτικών επιπτώσεων, όπου είναι δυνατόν, ενώ παρέχονται επίσης για επεξήγηση παραδείγματα συγκεκριμένων περιπτώσεων, συνήθως σε επίπεδο έργου. Επίσης, εκτιμώνται η κατανομή των επιπτώσεων εντός της ΕΕ και οι αναμενόμενες διεθνείς επιπτώσεις, κατά περίπτωση.

		Περιβαλλοντικές	Οικονομικές	Κοινωνικές
Σ1	+	Αύξηση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών από τις περιοχές Natura 2000, βελτίωση της αντοχής σε παράγοντες πίεσης, όπως η κλιματική αλλαγή. Συνεργίες με την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα και την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική.	Αύξηση των οφελών από τις οικοσυστημικές υπηρεσίες. Περιορισμένες ευκαιρίες για ιδιωτικές επιχειρήσεις στο δίκτυο Natura 2000.	Μεσοπρόθεσμη αύξηση των θέσεων απασχόλησης σε αγροτικές περιοχές.
	-		Κλάσμα του συνολικού κόστους διαχείρισης που ανέρχεται σε 5,8 δισ. ευρώ ετησίως.	Πιθανότητα απώλειας θέσεων απασχόλησης βραχυπρόθεσμα, λόγω περιορισμένης πρόσβασης σε πόρους.
Σ2	+	Διατήρηση και βελτίωση των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών, όπως του καθαρού αέρα και νερού, της δέσμευσης του διοξειδίου του άνθρακα και του ελέγχου φυσικών καταστροφών. Αύξηση της αντοχής των οικοσυστημάτων και μείωση της τρωτότητας στην κλιματική αλλαγή. Συνεργίες με την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα και την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική.	Αύξηση των οφελών από τις οικοσυστημικές υπηρεσίες. Δεν υπάρχουν συνολικές εκτιμήσεις των οφελών, ωστόσο από τα στοιχεία βάσει των έργων προκύπτει λόγος οφέλους-κόστους της τάξης του 3 έως 75. Νέες επενδυτικές ευκαιρίες για επιχειρήσεις και δυναμικό καινοτομίας. Οφέλη μετριασμού της κλιματικής αλλαγής.	Πολλαπλά κοινωνικά οφέλη, τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές, όπως θετικές επιπτώσεις στην υγεία και την ποιότητα ζωής, αισθητικά και ψυχολογικά οφέλη, μειωμένη έκθεση σε φυσικές καταστροφές, νέες ευκαιρίες απασχόλησης στην αποκατάσταση και στη διατήρηση.
	-		Κόστος της τάξης πολλών δισ. ετησίως, ωστόσο το κόστος των πράσινων υποδομών μπορεί να υποκαταστήσει πιο δαπανηρές επενδύσεις σε γκρίζες υποδομές.	
Σ3	+	Διατήρηση και βελτίωση γεωργικών και δασικών οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών τους, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης διοξειδίου του άνθρακα, της πρόληψης της διάβρωσης, του ελέγχου της ρύπανσης και του καθαρισμού των υδάτων. Συνεργίες	Δημιουργία νέων δυνατοτήτων διαφοροποίησης του γεωργικού τομέα, βελτίωση του εισοδήματος των γεωργών στις περιοχές Natura 2000 και υψηλής φυσικής αξίας (ΥΦΑ), αύξηση της ανταγωνιστικότητας και διαφοροποίηση του δασικού τομέα.	Συμβολή στην αγροτική ανάπτυξη σε μειονεκτικές περιοχές, νέες θέσεις απασχόλησης.

		με την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα.		
	-		Κόστος που αφορά τη χρηματοδότηση από τα μέτρα του πλώνα 1 και του πλώνα 2, το οποίο θα συμβάλλει εν μέρει στο κόστος διαχείρισης των περιοχών Natura 2000 και ΥΦΑ. Πιθανή αλλαγή των προτεραιοτήτων στις δαπάνες και όχι στο καθαρό κόστος. Υπεραντιστάθμιση του διοικητικού κόστους των σχεδίων δασικής διαχείρισης από τις ενισχύσεις αγροτικής ανάπτυξης.	
Σ4	+	Αύξηση και μεγαλύτερος βαθμός αειφορίας των πληθυσμών των ιχθύων, διατήρηση και βελτίωση θαλάσσιων οικοσυστημάτων και υπηρεσιών. Συνεργίες με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική.	Θετικές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο εισόδημα από την αλιεία. Αύξηση της αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών.	Πρόληψη των αρνητικών επιπτώσεων στην απασχόληση σε περίπτωση κατάρρευσης των ιχθυοαποθεμάτων.
	-		Αρνητικές βραχυπρόθεσμες επιπτώσεις στο εισόδημα από την αλιεία. Υψηλότερο κόστος διαχείρισης για την αποφυγή δυσμενών επιπτώσεων στα οικοσυστήματα.	Βραχυπρόθεσμο κοινωνικό κόστος από τη σταδιακή μείωση του στόλου στον αλιευτικό τομέα.
Σ5	+	Μείωση της πίεσης που ασκείται στα είδη και τα ενδιαιτήματα από τα χωροκατακτητικά ξένα είδη. Σημαντικά αποτελέσματα συνεργίας με άλλους στόχους, π.χ. αποκατάσταση οικοσυστημάτων.	Μείωση οικονομικών ζημιών. Από κατά προσέγγιση εκτιμήσεις προκύπτουν οφέλη από πλευράς αποφυγής κόστους ζημιών της τάξης των 1-9 δις. ευρώ ετησίως.	Μείωση δυσμενών επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία, αποφυγή αρνητικών συνεπειών για την απασχόληση, βελτίωση πολιτιστικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων αναψυχής.
	-		40-190 εκατ. ευρώ ετησίως.	
Σ6	+	Βελτίωση της παγκόσμιας βιοποικιλότητας, ειδικά στις αναπτυσσόμενες χώρες, αύξηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών, όπως της δέσμευσης διοξειδίου του άνθρακα και της παροχής, του καθαρισμού και της συγκράτησης των υδάτων. Ορισμένες βελτιώσεις επίσης στην ΕΕ.	Οικονομικά οφέλη από τη βιοποικιλότητα και τις οικοσυστημικές υπηρεσίες, π.χ. μετριασμός της κλιματικής αλλαγής, αυξημένη απόδοση των καλλιεργειών μέσω της επικονίασης στις αναπτυσσόμενες χώρες. Οφέλη γενετικής ποικιλότητας στην ΕΕ και στις αναπτυσσόμενες χώρες (καλλυντικά και φάρμακα). Το πρωτόκολλο ABS παρέχει ασφάλεια δικαίου σε ό,τι αφορά την πρόσβαση σε πόρους για εταιρείες της ΕΕ.	Περιορισμός της φτώχειας. Μειωμένος κίνδυνος κοινωνικών επιπτώσεων των φυσικών καταστροφών. Οφέλη για την υγεία. Βελτίωση των βιοτικών πόρων των αυτοχθόνων κοινοτήτων μέσω της κατανομής των οφελών από τις παραδοσιακές γνώσεις.
	-		Μεγαλύτερη συνεισφορά της ΕΕ στη χρηματοδότηση της παγκόσμιας βιοποικιλότητας έως το 2020, κόστος του πρωτοκόλλου ABS για τη βιομηχανία της ΕΕ.	

Πίνακας 2: Βασικό κόστος και βασικά οφέλη της επίτευξης των στόχων

Στην έκθεση εξετάζεται η ιεράρχηση των δράσεων κατά προτεραιότητα στο πλαίσιο κάθε στόχου. Οι στόχοι Σ2 και Σ5 συνεπάγονται την έναρξη δράσεων πολιτικής σε πεδία που δεν αποτελούν επί του παρόντος μέρος του πλαισίου πολιτικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα και έχουν ικανοποιητικές προοπτικές παροχής σημαντικών και γρήγορων αποτελεσμάτων. Ωστόσο, η βελτιωμένη εφαρμογή και ενσωμάτωση στους τομείς διαδραματίζει επίσης βασικό ρόλο στην επίτευξη των συνολικών στόχων.

5. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Καθώς η ανεπαρκής χρηματοδότηση αποτέλεσε βασικό παράγοντα για την αδυναμία επίτευξης του στόχου της ΕΕ για το 2010, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί επαρκής και αποτελεσματική χρηματοδότηση για την εφαρμογή της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020. Παρόλο που για ορισμένους στόχους θα δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην αποτελεσματική απορρόφηση και ανακατανομή των υπαρχόντων πόρων, θα πρέπει να αυξηθούν οι υπάρχουσες πηγές και να εντοπιστούν και να προωθηθούν σε ενωσιακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο νέες πηγές – τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα.

Εντός της τρέχουσας περιόδου προγραμματισμού και χωρίς να προδικάζεται η έκβαση των διαπραγματεύσεων για το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, το σχέδιο αυτό πρέπει να υλοποιηθεί με εξορθολογισμό των διαθέσιμων πόρων και μεγιστοποίηση των παράλληλων οφελών που προκύπτουν από τις διάφορες πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη, την αλιεία, την περιφερειακή πολιτική και την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Οι ευκαιρίες που προσφέρονται από τρέχουσες μεταρρυθμίσεις των πολιτικών (π.χ. κοινή γεωργική πολιτική, κοινή αλιευτική πολιτική και πολιτική για τη συνοχή), νέες πρωτοβουλίες για πολιτικές (π.χ. η εμβληματική πρωτοβουλία για την αποτελεσματική χρήση των πόρων) και από τις επόμενες δημοσιονομικές προοπτικές πρέπει να αξιοποιηθούν για την οικονομικά συμφέρουσα επίτευξη του στόχου και του οράματος. Η προσθήκη στόχων σχετικών με τη βιοποικιλότητα θα πρέπει να διερευνηθεί ως μέρος του κοινού στρατηγικού πλαισίου που εξετάζει τώρα η Επιτροπή για την ιεράρχηση της χρηματοδότησης βάσει των πέντε χρηματοδοτικών μέσων που υπάγονται στην πολιτική αγροτικής ανάπτυξης και στην περιφερειακή, την κοινωνική και την αλιευτική πολιτική.

Επίσης, θα χρειαστούν καινοτόμοι μηχανισμοί χρηματοδότησης για την κινητοποίηση χρηματοδοτικών πόρων από πηγές τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα σε όλα τα επίπεδα. Σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο, η μεταρρύθμιση των επιζήμιων επιδοτήσεων θα μπορούσε να προσφέρει ευκαιρίες, σύμφωνα με τη στρατηγική για το 2020 και τον παγκόσμιο στόχο της CBD. Σε ενωσιακό επίπεδο, οι ενισχύσεις για οικοσυστημικές υπηρεσίες θα πρέπει να κινητοποιηθούν περαιτέρω για την ανταμοιβή της παροχής δημόσιων και ιδιωτικών αγαθών προερχόμενων από γεωργικά, δασικά και θαλάσσια οικοσυστήματα. Επίσης, πρέπει να παρασχεθούν κίνητρα για την ενθάρρυνση των αρχικών επενδύσεων σε έργα πράσινης υποδομής και στη διατήρηση των οικοσυστημικών υπηρεσιών, για παράδειγμα, μέσω της χρήσης των χρηματοδοτικών ροών της ΕΕ και των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα με ακριβέστερη στόχευση. Το δυναμικό αντιστάθμισης της βιοποικιλότητας θα εξεταστεί ως μέσο για την επίτευξη της προσέγγισης «μηδενική καθαρή απώλεια».

Οι κοινοί στόχοι της ΕΕ και της CBD πρέπει να επιδιωχθούν με συνδυασμό μέτρων σε επίπεδο κατώτερο του εθνικού, εθνικό και ενωσιακό. Για τον λόγο αυτό, απαιτείται επιμελής συντονισμός μεταξύ όλων όσων συμμετέχουν στην εφαρμογή. Προτείνεται ένα κοινό πλαίσιο εφαρμογής, στο οποίο κάθε κράτος μέλος θα ενσωματώνει τους στόχους της ΕΕ στην εθνική στρατηγική και σχέδιο δράσης για τη βιοποικιλότητα και θα τους συμπληρώνει με εθνικούς στόχους, όπως απαιτείται, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους παγκόσμιους στόχους που εγκρίθηκαν στην CoP10. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, ο ιδιωτικός τομέας και η κοινωνία των πολιτών θα διαδραματίσουν επίσης σημαντικό ρόλο και πρέπει να προωθηθεί η συμμετοχή τους στην εφαρμογή της στρατηγικής και να διευκολυνθεί σε όλα τα επίπεδα.

6. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με άλλους εταίρους, θα καταρτίσει έως το 2012 ένα λογικό πλαίσιο για την παρακολούθηση των τάσεων και την αξιολόγηση της προόδου σε ό,τι αφορά τα μέτρα και τους στόχους με συνεκτικό τρόπο, βάσει του σεναρίου αναφοράς 2010 της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα και ενός εξορθολογισμένου συνόλου συμφωνημένων δεικτών. Επίσης, θα επιδιωχθούν συνεργίες και καλύτερη ενσωμάτωση σε υπάρχουσες πρωτοβουλίες. Η Επιτροπή θα συνεχίσει επίσης την προσπάθεια για την αντιμετώπιση των κενών γνώσεων, ειδικά σε ό,τι αφορά τη σχέση ανάμεσα στη βιοποικιλότητα, τα οικοσυστήματα και τις οικοσυστημικές υπηρεσίες. Σε παγκόσμιο επίπεδο, η ΕΕ υποστηρίζει τις προσπάθειες για τη δημιουργία Διακυβερνητικής Πλατφόρμας Επιστήμης-Πολιτικής για τη Βιοποικιλότητα και τις Οικοσυστημικές Υπηρεσίες (IPBES) με σκοπό την ενίσχυση της διεπαφής μεταξύ επιστήμης και πολιτικής.

Η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη, θα αναπτύξει ένα σύστημα υποβολής εκθέσεων που θα εξορθολογιστεί και θα εναρμονιστεί με τις υποχρεώσεις επανεξέτασης και υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο της CBD, όπου είναι δυνατό. Τέλος, θα καταβληθούν προσπάθειες για καλύτερη κατανόηση από το κοινό της σημασίας της βιοποικιλότητας και του ρόλου που μπορούν να διαδραματίσουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης της.

Βάσει των προτεραιοτήτων που αναφέρθηκαν ανωτέρω, καθώς και των στόχων και των δράσεων που παρουσιάστηκαν, η Επιτροπή θα υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις και πρωτοβουλίες για την υλοποίηση των διαφόρων συνιστωσών της στρατηγικής, μεταξύ άλλων μια πρωτοβουλία για πράσινη υποδομή έως το 2012, μια στρατηγική για τα χωροκατακτητικά ξένα είδη το 2012 και μια νομοθετική πρόταση για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου περί πρόσβασης στους γενετικούς πόρους και συμμετοχής στα οφέλη τους το 2012. Οι προτάσεις αυτές θα συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από εκτιμήσεις επιπτώσεων. Οι τρέχουσες διαδικασίες μεταρρύθμισης πολιτικών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική, την κοινή αλιευτική πολιτική και την πολιτική για τη συνοχή, παρέχουν την κατάλληλη στιγμή ευκαιρίες για βελτίωση των συνεργιών και μεγιστοποίηση της συνοχής με τους στόχους και τα μέτρα της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα.

Η ενδιάμεση επανεξέταση της στρατηγικής θα ολοκληρωθεί το αργότερο στις αρχές του 2014 και η τελική αξιολόγηση θα πραγματοποιηθεί το 2020. Η Επιτροπή μπορεί να επανεξετάσει τους στόχους, εάν χρειαστεί, υπό το πρίσμα νέων πληροφοριών και να μελετήσει άλλα και συμπληρωματικά μέτρα που θα αντανάκλουν τις σχετικές εξελίξεις και τις προτεραιότητες που θα αναδειχθούν σε εθνικό, ενωσιακό και παγκόσμιο επίπεδο.